

[Landbrugsministeren.]

gennemført en Tælling den 15. Maj; men dernæst maa man gøre sig klart, at naar man fastsætter en Afgift af et Omfang som her og samtidig begrænser Indførselen til det mindst mulige, saa vil enhver, der ligger med Kornbeholdninger, være i Stand til gennem Tilbageholdelse af Kornet at skrue Priserne yderligere op ud over de Priser, som man har fastlagt her. Det er derfor umuligt for mig at modtage et Forslag, der indeholder baade en Told som den, der her er Tale om, og en Begrænsning af Indførselen. En af de allervigtigste Betingelser for at gaa med til en Kornordning maa være, at der bliver fri Indførsel af Korn, saa at man ikke yderligere kan presse Prisen op over det, man er blevet enig om i Loven.

Dernæst staar det for mig saaledes, at det nuværende Tidspunkt vilde være det mest uretfærdige Tidspunkt at sætte en Kornlov i Kraft paa. De, der nu vilde faa Fordel af en saadan pludselig kunstig Op-skrunding af Prisen, er kun enkelte Landmænd og saa de Købmænd, der ligger med Lagre. Det vilde selvfølgelig være en uhyre Fordel for dem, om man nu begrænsede Indførselen til det mindst mulige; der bliver sikkert ikke Brug for saa forfærdelig meget mindre Korn i dette Høstaar end i Fjor, og de i Forhold til Forbrugerne faa Mennesker, der ligger med Lagre, vilde derfor opnaa en Millionfortjeneste ved Lovens Gennemførelse i Stedet for at blive udsat for den Situation, som de selv har været med til at skabe ved at afvise en Fortsættelse af den Lovgivning, vi havde i Fjor. Man siger nok, at de Penge, der kommer ind, skal fordeles til Kornkøberne, men i dette Høstaar kan man være sikker paa, at der ikke kommer ret mange Penge ind. De uhyre Lagre, som man paastaar fra den Side, at Købmændene og de større Landmænd ligger inde med, vilde opnaa en Pristigning paa mange Millioner Kroner til Gevinst for dem, men en Ekstrabeskatning for de mindste Forbrugere her i Landet, de mindre Landbrugere og andre Kornkøbere.

Angaaende Begrænsningen af Indførselen og det store Indkøb af Korn, som paastaas at finde Sted, maa jeg derfor sige, som jeg sagde forleden Dag, at Aarsagen hertil sikkert er den, at man stadig kræver en Kornordning med højere Priser; det betyder en Efterspørgsel efter Korn, som man ellers vilde være fri for. Jeg kan give fuldkommen Tilslutning til den Udtalelse, som det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr.

Johansen) fremsatte om, at det nuværende Tidspunkt er det mest uheldige Tidspunkt, paa hvilket man kan sætte en Kornafgift i Kraft, og bliver det nødvendigt paa en anden Tid af Aaret at indføre en Kornafgift, maa det være en uvægerlig Betingelse, at man indfører Efterbeskatning af de Lagre, der ligger. Det er nødvendigt for at øve Retfærdighed over for dem, der tilfældigt ligger med Lagre, og det er nødvendigt for at begrænse Indførselen af Korn fra nu af og i Fremtiden, at de, der køber Korn i Udlandet, i det hele taget de, der skal købe Korn, ved, et en eventuel Kornlovs Gennemførelse vel betyder en Afgift paa udenlandsk Korn og derigennem en Prisforhøjelse paa Korn i al Almindelighed, men det betyder ogsaa, at den Gevinst, de, der har Lagre, vilde faa, fratages dem. Jeg vilde derfor anse det for overordentlig heldigt, hvis man fra alle Sider vilde tiltræde den Udtalelse, der blev fremsat af det ærede 11te Medlem for 6te Kreds, at skal vi engang have en Kornordning, maa vi have en Efterbeskatning af de Lagre, der ligger, svarende til den Afgift, man indfører. Der er intet, som vil være vigtigere og mere effektivt til Begrænsning af den urimelige Kornimport, som man paastaar, der er, end at ingen kan have Interesse i at købe Korn og lægge det paa Lager.

De Priser, der er fastsat i § 3, er efter mit Skøn alt for høje. Medens Priserne i Fjor var 11—13 Kr., vilde de herefter i de første Maaneder blive fra 13 til 15 Kr. og senere 14—15—16—17 Kr. cif. og tillægges Avance og Transport, kommer man op paa 14—17 Kr. for Køberne af Korn i det kommende Aar. Det er Priser, der slet ikke svarer til de Priser, Kornet kan udnyttes til i Produktionen.

Bestemmelsen i § 5 om Kornpuljens Fordeling anser jeg ogsaa for uretfærdig, idet det er urimeligt at gaa til en Fordeling af Kornpuljen paa Landbrugsejendomme med en Jordværdi af indtil 25 000 Kr. Efter den ærede sidste Talers (J. R. Poulsen) Udtalelse naar man herved op til Ejendomme, som ikke er kornkøbende, men kornsælgende, og det vil være urimeligt først at give dem en kunstig Forhøjelse af Prisen — man kan i Virkeligheden godt kalde det et Statstilskud — og bagefter en Indtægt af den Afgift, som Kornkøberne har maattet udrede efter Lovens Bestemmelser.

I § 6 foreslaar man, at Landbrugsraadet vælger to Medlemmer af Kornnævnet og Andelsfoderstofforretningerne og de private Kornimportører hver et Medlem; derved fastslaar man, at Husmandsforeningerne, hvis Medlemmer har den allerstørste